Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

(Обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.;
Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.;
изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г. и
бр. 12, 23 и 74 от 2009 г.)

§ 1. В чл. 3 се създава ал. 6:

„(6) Данъчно задължено лице, което извършва и освободени доставки и/или доставки или дейности извън рамките на независимата икономическа дейност, както и данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на данък върху добавената стойност, са данъчно задължени лица за всички получени услуги.”

§ 2. В чл. 4 думите „чл. 3” се заменят с „чл. 3, ал. 1-5”.

§ 3. В чл. 6, ал. 4, т. 1 след думите „представително облекло” се добавя “и на лични предпазни средства”.

§ 4. В чл. 18 навсякъде думите „доставка на стоки” се заменят с „доставка на стоки, ресторантьорски и кетъринг услуги”.

§ 5. Член 21 се изменя така:

„Чл. 21. (1) Мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получател е данъчно незадължено лице, е мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят от постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на доставчика.

(2) Мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателят е данъчно задължено лице, е мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност.

Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на получателя.

(3) Когато получателят по ал. 2 използва услугите изключително само за лични нужди или за лични нужди на работниците и служителите си, мястото на изпълнение се определя по реда на ал. 1.

(4) Мястото на изпълнение при доставка на услуга е:

1. мястото, където се намира недвижимият имот, когато услугата е свързана с недвижим имот, включително при:

а) предоставянето на права за ползване, на експертни услуги или услуги на посредници, свързани с недвижимия имот;

б) услуги по подготовка и координация на строителните работи, свързани с недвижимия имот, като архитектурни, инженерни, надзорни и други;

в) настаняване в хотели, къмпинги, каравании паркове, ваканционни лагери и други подобни.

2. мястото, където се извършва пътническият транспорт, пропорционално на реализирания пробег;

3. мястото, където фактически се извършва услугата при услугите, свързани с културни, артистични, спортни, научни, образователни, развлекателни или подобни мероприятия (като например панаири и изложби), включително дейността по организирането им;

4. мястото, където фактически се извършва услугата, предоставена на данъчно незадължено лице, при:

а) услуги, свързани с транспортна обработка на стоки;

б) услуги по оценка, експертиза или работа по движима вещ;

5. мястото, където услугите се извършват физически - при доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги.

(5) Мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където получателят е установен или има постоянен адрес или обичайно пребиваване, когато са налице едновременно следните условия:

1. получателят е данъчно незадължено лице, което е установено или има постоянен адрес или обичайно пребиваване извън Общността;

2. доставяните услуги са:

а) предоставяне или прехвърляне на права върху лицензия, патент, авторско право, търговска марка, ноу-хау или друго подобно право на индустриалната или интелектуалната

собственост, както и прехвърляне на права върху програмен продукт, различен от стандартен софтуер;

б) рекламни услуги;

в) услуги, извършвани от консултанти, инженери, консултантски бюра, счетоводители, юристи и други подобни услуги, включително услугите по изработка, преработка или доработка на софтуер;

г) обработка на данни или предоставяне на информация;

д) банкови, финансови, осигурителни, застрахователни и презастрахователни услуги с изключение на отдаването под наем на сейфове;

е) осигуряване на персонал;

ж) отдаване под наем на движими вещи с изключение на всички видове превозни средства;

з) електронни съобщителни услуги;

и) услуги по разпространение на радио и телевизия;

к) услуги, извършвани по електронен път;

л) услуги по осигуряване на достъп, транспорт или пренос по разпределителни системи на природен газ или на електрическа енергия и доставката на други услуги, пряко свързани с тях;

м) поемане на задължение за неизвършване на действия или неупражняване на права по букви "а" - "л";

н) посреднически услуги, извършени от лице, действащо от името и за сметка на друго лице, във връзка с услугите по букви "а" - "м".

(6) Мястото на изпълнение при предоставяне на електронни съобщителни услуги и услуги по разпространение на радио и телевизия е на територията на страната, когато са налице едновременно следните условия:

1. получател по тези доставки е данъчно незадължено лице, което е установено, има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната;

2. доставчик е данъчно задължено лице със седалище или постоянен обект, откъдето то извършва своята икономическа дейност, извън Общността, а когато няма такова седалище или обект - мястото на постоянния му адрес или обичайното му пребиваване са извън Общността;

3. услугата се използва ефективно на територията на страната.

(7) Мястото на изпълнение на доставка на услуги, извършвани по електронен път, е на територията на страната, когато са налице едновременно следните условия:

1. получател по тези доставки е данъчно незадължено лице, което е установено, има постоянен адрес или обичайно пребивава на територията на страната;

2. доставчик е данъчно задължено лице, чието седалище или постоянен обект е извън Общността, а когато няма такова седалище или обект - мястото на постоянния му адрес или обичайното му пребиваване са извън територията на Общността.”

§ 6. Наименованието и чл. 22 се изменят така:

„Място на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки

Чл. 22. (1) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки в рамките на Общността, предоставена на данъчно незадължено лице, е на територията на държавата членка, където транспортът започва.

(2) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки извън Общността, предоставена на данъчно незадължено лице, е мястото, където се осъществява транспортът, пропорционално на реализирания пробег.

(3) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея, предоставена на данъчно задължено лице, се определя по реда на чл. 21, ал. 2 и 3.

(4) За целите на закона спедиторските, куриерските и пощенските услуги, различни от услугите по чл. 49, оказвани във връзка с транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея, се приравняват на услуги по транспорт на стоки в Общността, съответно по транспорт на стоки извън Общността.

(5) Спедиторска услуга по ал. 4 е услуга по организиране, осъществяване или обслужване на транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея и включените в него дейности по транспортна обработка, обработка на документи, складиране и застраховане.

(6) Когато спедитор действа при условията на спедиционен договор и оказва спедиторска услуга във връзка с доставка на услуги по транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея, разпоредбата на чл. 127 не се прилага.”

§ 7. Наименованието и чл. 23 се изменят така:

„Място на изпълнение при доставка на услуга по предоставяне под наем на всички видове превозни средства

Чл. 23. (1) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по краткосрочно отдаване под наем/краткострочно предоставяне за ползване на превозни средства е мястото, където превозните средства фактически се предават на разположение на получателя.

(2) Краткосрочно отдаване под наем/краткосрочно предоставяне за ползване по ал. 1 е непрекъснатото държане или ползване на превозното средство в продължение на не повече от 30 дни, а по отношение на плавателни съдове - не повече от 90 дни.

(3) Не е налице краткосрочно отдаване/предоставяне в следните случаи:

1. когато е уговорено автоматично продължаване на държането/ползването при непредприемане на ново действие от страна на една от страните;

2. когато най-малко два срочни договора със срок до 30, съответно до 90 дни за плавателните съдове, следват един след друг, без прекъсване или с прекъсване до два дни, във връзка със същите превозни средства и надхвърлят заедно максималния период от 30/90 дни. Това не се прилага, когато продължаването се дължи на ясно установени обстоятелства извън контрола на страните по доставката;

3. когато уговореният срок е над 30, съответно над 90 дни за плавателните съдове, но той бъде прекратен предсрочно по ясно установени обстоятелства извън контрола на страните по доставката и в резултата на това действителната му продължителност съответства на краткосрочно наемане.”

§ 8. Наименованието и чл. 24 се изменят така:

„Място на изпълнение на посреднически услуги

Чл. 24. Мястото на изпълнение при доставка на услуга, оказвана от посредник, действащ от името и за сметка на друго лице, предоставена на данъчно незадължено лице, е мястото, където е основната доставка, във връзка с която е оказано посредничеството.”

§ 9. В чл. 25 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) Алинея 4 не се прилага при доставки с непрекъснато изпълнение с продължителност за период, по-дълъг от една година, за които не е налице дължимост за плащане за период, по-дълъг от една година. За такива доставки се счита, че данъчното събитие настъпва в края на всяка календарна година, като за календарната година на прекратяване на доставките данъчното събитие настъпва на датата на прекратяване на доставките.”

2. Досегашните ал. 5-8 стават съответно ал. 6-9.

§ 10. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 7 се изменя така:

„(7) Когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги (плащането се извършва изцяло или

частично в стоки или услуги), данъчната основа на всяка от доставките е пазарната цена на получаваната стока или услуга, изчислена към датата, на която данъкът е станал изискуем.”

2. Създава се ал. 8:

“(8) При доставки по чл. 25, ал. 5 данъчната основа се определя пропорционално на броя на месеците, включени в съответната календарна година, спрямо общия брой на месеците на изпълнение на доставката, включително месецът на прекратяване на доставките.”

§ 11. Член 31 се изменя така:

„Чл. 31. Облагаема доставка с нулева ставка е:

1. доставката на стоки за снабдяване с резервни части, горива и смазочни материали, храна, напитки, вода и други провизии, предназначени за потребление на борда на въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове;

2. доставката на стоки за снабдяване с резервни части, горива и смазочни материали, храна, напитки, вода и други провизии, предназначени за потребление на борда на:

а) плавателни съдове, използвани за превоз на стоки или пътници в открито море;

б) плавателни съдове, използвани за извършване на търговски, промишлени или риболовни дейности в открито море;

в) плавателни съдове, използвани за спасяване на човешки живот и имущество на море;

г) плавателни съдове с военно предназначение съгласно определението в подпозиция 89.01 на Общата митническа тарифа, напускащи страната с направление към чужди пристанища или пристани;

д) плавателни съдове, използвани за крайбрежен риболов, с изключение на зареждането им с провизии;

3. доставката на услуги по строителството, поддръжката, ремонта, модификацията, трансформацията, сглобяването, оборудването, съоръжаването, превоза и унищожаването на плавателни съдове и въздухоплавателни средства с изключение на тези по т. 2, буква "в"; това не се отнася за въздухоплавателни средства, с изключение на тези по т. 1, и за плавателни съдове, използвани за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

4. отдаването под наем на:

а) плавателни съдове, използвани за превоз на стоки или пътници, за търговски, промишлени или риболовни дейности в открито море; това не се отнася за плавателни съдове, използвани за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

б) въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове;

5. обработката на:

а) плавателни съдове, използвани за превоз на стоки или пътници, за търговски, промишлени или риболовни дейности в открито море, с изключение на плавателни съдове, използвани за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

б) въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове;

6. доставката на услуги, свързани с транспортната обработка на пътници или стоки, включително на транспортни контейнери, превозвани с:

а) плавателни съдове, използвани за превоз на стоки или пътници, за търговски, промишлени или риболовни дейности в открито море, с изключение на плавателни съдове, използвани за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

б) въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове, или подвижен железопътен състав, когато услугите са оказани във връзка с международен транспорт;

7. доставката на плавателни съдове и въздухоплавателни средства с изключение на тези за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

8. доставката на услуги, за които се събират такси по чл. 120, ал. 1 от Закона за гражданското въздухоплаване, предоставяни от летищен оператор-концесионер във връзка с въздухоплавателни средства в международен рейс, включително в Общността;

9. доставката на услуги по глава девета от Кодекса на търговското корабоплаване, оказвани на плавателни съдове; това не се отнася за плавателни съдове, които се използват за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

10. доставката на услуги по спасяване на човешки живот и имущество на море.”

§ 12. В чл. 44, ал. 1 т. 5 се отменя.

§ 13. В чл. 52, ал. 3 думите „по чл. 22, 23 и 24” се заменят с „по чл. 21, ал. 2”.

§ 14. В чл. 64, ал. 4 думите „по чл. 22, 23 и 24” се заменят с „по чл. 21, ал. 2”.

§ 15. В чл. 70 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3, т. 1 след думите „представителното облекло” се добавя “и личните предпазни средства”.

2. В ал. 4 след думите „на основание” се добавя „чл. 97а” и се поставя запетая.

§ 16. В чл. 72, ал. 1 думите „три данъчни периода” се заменят с „12 данъчни периода”.

§ **17.** В чл. 76 се създава ал. 3:

„(3) В случаите на чл. 111, ал. 2, т. 5 регистрираното лице има право на приспадане на данъчен кредит за закупените или придобитите по друг начин или внесените активи по смисъла на Закона за счетоводството след датата на дерегистрацията му, които са налични към датата на последващата му регистрация. Правото на данъчен кредит възниква при условията на чл. 74, ал. 2.”

§ 18. В чл. 82 ал. 2 се изменя така:

„(2) Когато доставчикът не е регистрирано по закона лице и не е установен на територията на страната и доставката е с място на изпълнение на територията на страната и е облагаема, данъкът е изискуем от получателя по доставката при:

1. доставка на природен газ чрез тръбопроводи за пренос или на електрическа енергия - когато получателят е регистрирано по този закон лице;

2. доставка на стоки, които се монтират или инсталират от или за сметка на доставчика - когато получателят е регистрирано по този закон лице и доставчикът е установен на територията на друга държава членка;

3. доставка на услуги - когато получателят е данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6.”

§ 19. В чл. 91 се правят следните изменения:

1. Алинея 3 се отменя.

2. В ал. 4 думите „по ал. 1, 2 и 3” се заменят с „по ал. 1 и 2”.

§ 20. В чл. 92 се правят следните изменения:

1. Алинея 3 се изменя така:

“(3) Независимо от ал. 1 данъкът за възстановяване по чл. 88, ал. 3 се възстановява в 30-дневен срок от подаване на справка-декларацията, когато лицето е извършило за последните 12 месеца преди текущия месец облагаеми доставки с нулева ставка на обща стойност повече от 30 на сто от общата стойност на всички извършени от него облагаеми доставки, включително доставките с нулева ставка. За целите на изречение първо на доставки с нулева ставка се приравняват и доставките на следните услуги с място на изпълнение на територията на друга държава членка, по които получател е лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка: транспорт на стоки в рамките на Общността и оказвани във връзка с този транспорт спедиторски, куриерски и пощенки услуги, различни от услугите по чл. 49; транспортна обработка на стоки; услуги във връзка с транспорта, оказвани от агенти, брокери и други посредници,

действащи от името и за сметка на друго лице, както и услугите по оценка, експертиза и работа върху движими вещи.”

2. Алинея 10 се изменя така:

„(10) Данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание или невъзстановен поради отпаднало основание (включително при отмяна на акт) в предвидените в този закон срокове по ал. 1, т. 4, ал. 3 и 4, се възстановява заедно с дължимата лихва по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен по този закон, до окончателното му изплащане, независимо от разпоредбата на ал. 8 и от спирането на данъчното производство.”

§ 21. В чл. 96, ал. 8 думите „не може да се регистрира” се заменят с „органът по приходите може да откаже да регистрира”.

§ 22. Създава се чл. 97а:

„Задължение за регистрация при доставки на услуги, данъкът за които е изискуем от получателя

Чл. 97а. (1) На регистрация по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, което получава услуги с място на изпълнение на територията на страната, които са облагаеми и за които данъкът е изискуем от получателя.

(2) На регистрация по закона подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, установено на територията на страната, което предоставя услуги по чл. 21, ал. 2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка.

(3) Лице, регистрирано на основание на една от двете предходни алинеи, се счита регистрирано и за целите на другата.

(4) За лицата по ал. 1 и 2 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък.

(5) Лице, което е регистрирано на основание на този член и за което възникнат основания за задължителна регистрация по чл. 96, 97, 98 и 99 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1, 2 и 3, се регистрира по реда и в сроковете за задължителна регистрация или регистрация по избор.”

§ 23. В чл. 101 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

“(5) В случай че лицето не е заявило за вписване електронен адрес за кореспонденция пред Агенцията по

вписванията, към заявлението по ал. 1 задължително заявява такъв адрес. При промяна на електронния адрес лицето в тридневен срок уведомява приходната администрация, освен ако промяната е направена чрез заявяване за вписване в Агенцията по вписванията.”

2. Досегашните ал. 5 и 6 стават съответно ал. 6 и 7.

3. Досегашната ал. 7 става ал. 8 и се изменя така:

„(8) Независимо от ал. 6 и 7 регистрацията по чл. 97, 97а, 98 и 99 се извършва от органа по приходите в тридневен срок от подаване на заявлението за регистрация.”

§ 24. В чл. 108, ал. 1 се създава т. 4:

„4. за лице, регистрирано на основание чл. 97а, когато към датата на подаване на заявлението за дерегистрация не е налице основание за задължителна дерегистрация.”

§ 25. В чл. 111, ал. 2 се създава т. 5:

„5. при дерегистрация по чл. 176 и последваща регистрация на лицето в рамките на един данъчен период.”

§ 26. В чл. 113, ал. 9 след думите „на основание” се добавя
„чл. 97а, ал. 1 и 2” и се поставя запетая.

§ 27. В чл. 114, ал. 1 т. 6 се отменя.

§ **28.** В чл. 117, ал. 2, т. 7 след думата „начисляване” се добавя „или неначисляване”.

§ **29.** В чл. 118 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Фискалните устройства задължително имат техническа възможност за установяване на дистанционна връзка с Националната агенция за приходите. Техническите изисквания, редът и начинът за изграждането и осъществяването на дистанционната връзка се уреждат с наредбата по ал. 4, като се съгласуват с Българския институт по метрология и с Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.”

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите “за издаване” се заменят със “за установяване на дистанционна връзка с Националната агенция за приходите и за издаване“.

4. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 30. В чл. 124, ал. 4 думите „третия данъчен период” се заменят с „дванадесетия данъчен период”.

§ 31. В чл. 125 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Регистрираното лице, което е извършило за данъчния период вътреобщностни доставки, доставки като посредник в тристранна операция или доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка, заедно със справка-декларацията по ал. 1 подава и VIES-декларация за тези доставки за съответния данъчен период.”

2. Създава се ал. 10:

„(10) В случаите по чл. 111, ал. 2, т. 5 регистрираното лице подава една справка–декларация за данъчния период, включваща доставките, извършени от лицето до датата на дерегистрацията, включително доставките, извършени след датата на последващата регистрация.”

§ **32.** В чл. 133 се създава ал. 6:

„(6) Органът по приходите може да регистрира по реда на чл. 102 и лице, което отговаря на условията на ал. 1 и 2, включително когато е подало в срок заявление за регистрация, но не е определило акредитиран представител.”

§ 33. В чл. 134, ал. 3 думите „се прекратява” се заменят с „може да се прекрати”.

§ 34. В чл. 143 ал. 1 се изменя така:

„(1) Разпоредбите на тази глава се прилагат за доставка, извършена от дилър, на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции, антикварни предмети, доставени му на територията на страната или от територията на друга държава членка от:

1. данъчно незадължено лице;

2. друго данъчно задължено лице, регистрирано по този закон, когато предмет на доставката е стока, освободена по чл. 50, или от регистрирани за целите на ДДС лица в друга държава членка, освободени от данък съгласно законодателството на съответната държава на аналогични основания;

3. друго данъчно задължено лице, което не е регистрирано по този закон, или от данъчно задължено лице от държава членка, което не е регистрирано за целите на ДДС, когато предмет на доставката са стоки, които са дълготрайни активи по смисъла на съответното счетоводно законодателство;

4. друг дилър, прилагащ специалния ред на облагане на маржа на цената.”

§ 35. В чл. 147 ал. 2, 3 и 4 се отменят.

§ 36. В чл. 151, ал. 3 думите „и не може да е по-ниска от данъчната основа при придобиването на стоката или от данъчната основа при внос” се заличават.

§ 37. В чл. 163а, ал. 3 думите „ал. 5 и 6” се заменят с „ал. 6 и 7”.

§ 38. В чл. 173 ал. 4 и 5 се изменят така:

„(4) Облагаеми с нулева ставка са доставките на стоки и услуги, по които получатели са лицата по чл. 172, ал. 2. За прилагането на нулевата ставка доставчикът е длъжен да разполага с документи, определени с правилника за прилагане на закона.

(5) Облагаеми с нулева ставка са доставките на стоки и услуги с място на изпълнение на територията на страната на стойност над 400 лв., по които получатели са институциите на Европейските общности. За прилагането на нулевата ставка доставчикът е длъжен да разполага с писмени документи, удостоверяващи договорните отношения със съответните институции на Европейските общности."

§ 39. В чл. 175, ал. 1 думите „чл. 118, ал. 3" се заменят с „чл. 118, ал. 4".

§ 40. В чл. 176 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 2 след думата "кореспонденция" се поставя запетая и се добавя "включително декларирания електронен адрес за кореспонденция по чл. 101, ал. 5".

2. В т. 3 се създава изречение второ: „за системно неизпълнение на задълженията по този закон се счита и неприемането на две или повече електронни съобщения, както и неизпълнението на искане на данъчен орган, изпратено на декларирания от задълженото лице електронен адрес за кореспонденция по чл. 101, ал. 5;".

3. В т. 4 думите "данъчни задължения" се заменя с „публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите".

4. Създава се т. 5:

"5. не посочи електронен адрес за кореспонденция."

§ 41. В чл. 176а се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „отказва" се заменя с „може да откаже".

2. В ал. 3 думата „прекратява" се заменя с „може да прекрати".

§ 42. В чл. 177 ал. 6 и 7 се отменят.

§ 43. В чл. 185 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Лице, което не издаде фискална касова бележка (фискален бон), се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв."

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Лице, което наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства или не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с Националната агенция за приходите, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотрязяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1.”

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

“(4) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата е от 200 до 1000 лв., а на имуществената санкция - от 1000 до 4000 лв.”

5. Създава се ал. 5:

“(5) При повторно нарушение по ал. 2 размерът на глобата е от 600 до 2000 лв., а на имуществената санкция - от 6000 до 20 000 лв. Когато нарушението не води до неотрязяване на приходи, се прилагат санкциите по ал. 4.”

6. Досегашната ал. 4 става ал. 6.

§ 44. В чл. 186, ал. 1, т. 1 се създава буква ”г”:

“г) подаване на данни по дистанционна връзка с Националната агенция за приходите.”

§ 45. В чл. 187, ал. 4 се създава изречение трето: “При повторно нарушение не се разрешава отпечатване на обекта преди изтичането на един месец от запечатването му.”

§ 46. В чл. 189, ал. 1 думите „чл. 91, ал. 1-3” се заменят с „чл. 91, ал. 1 и 2”.

§ 47. В Допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

1. Наименованието се изменя така: „Допълнителни разпоредби”.

2. В § 1:

а) в т. 11 се създава изречение второ:

„Не се счита за установено на територията на страната чуждестранно лице, което има обект на територията на страната, който не взема участие в извършването на доставката.”;

б) точка 18 се изменя така:

„18. „Лек автомобил" е моторно превозно средство за превоз на пътници, в който броят на местата за сядане без мястото на водача е не повече от 8. Не е лек автомобил лекотоварен автомобил, който е предназначен за превоз на товари, или лек автомобил, който има трайно вградено

допълнително техническо оборудване за целите на извършваната дейност от регистрираното лице.”

в) точка 49 се изменя така:

„49. „Превозните средства по чл. 23” са моторни или немоторни, както и другото оборудване и устройства, проектирани да транспортират стоки или хора от едно място на друго, които могат да бъдат дърпани, теглени или бутани от превозни средства и които обикновено са проектирани и са годни да бъдат използвани за транспортиране на стоки или хора. Превозни средства са и:

а) ремаркета, полуремаркета и железопътните вагони;

б) моторни и немоторни наземни превозни средства, като мотоциклети, велосипеди, велосипеди на три колела, каравани, с изключение на каравани, които са неподвижно застопорени за земята;

в) самоходни и несамоходни плавателни съдове;

г) моторни и безмоторни въздухоплавателни средства;

д) превозни средства, проектирани за транспортиране на болни или ранени лица;

е) земеделски трактори и друга самоходна земеделска и горска техника;

ж) военни превозни средства, които не са бойни, и превозни средства за целите на разузнаването или гражданската отбрана;

з) механично и електронно придвижвани инвалидни колички.

Контейнерите не са превозно средство по смисъла на чл. 23.”;

г) точка 50 се отменя;

д) създават се т. 61 и 62:

„61. „Кетъринг услуги” са съвкупност от характеристики и действия, в които преобладават главно услугите и в които доставката на храна и/или напитки е само един компонент. Преобладаващите главно услуги са същите като ресторантьорските услуги, но доставката е осъществена извън помещенията на доставчика.

62. „Ресторантьорски услуги” са услугите, които се състоят от доставка в помещенията на доставчика на приготвена или неприготвена храна и/или напитки за човешка консумация, следвани от достатъчно подпомагащи услуги, които позволяват незабавното им консумиране.

Не са кетърингови услуги или ресторантьорски услуги:

а) обикновената доставка на приготвена или неприготвена храна (например доставка за вкъщи от ресторанти, супермаркети и подобни);

б) доставката на приготвена храна и доставката, състояща се в храна за в къщи от ресторанти;

в) доставката, състояща се в приготвяне и доставка на храна и/или напитки без друга подпомагаща услуга.”

3. Създава се § 1а:

„§ 1а. Този закон въвежда разпоредбите на:

1. Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на мястото на доставка на услуги.

2. Директива 2008/117/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност с цел борба с данъчните измами, свързани с вътреобщностните сделки.”

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 48. (1) Дванадесетмесечният срок по чл. 72 се прилага за данъка за възстановяване, отнасящ се за данъчните периоди след 1 януари 2010 г.

(2) Правото на приспадане на данъчен кредит, възникнало на основание на действащата до 31 декември 2009 г. разпоредба на чл. 72, което не е упражнено към датата на влизане в сила на този закон и за упражняването на което не са изтекли сроковете по тази разпоредба, може да се упражни в някой от дванадесетте данъчни периода, следващи данъчния период, през който е възникнало това право.

§ 49. (1) Когато е получено авансово плащане до 31 декември
2009 г. включително за доставка на стока или услуга, за която с този закон е променено данъчното третиране по отношение на размера на ставката, мястото на изпълнение на доставката, приравняване на доставката на облагаема по чл. 69, ал. 2 от закона и за която данъчното събитие възниква след тази дата, доставчикът документира доставката чрез издаване на фактура, в която посочва цялата данъчна основа на доставката. За доставката се прилага данъчният режим към датата на възникване на данъчното събитие на доставката по закона.

(2) За доставките с периодично или поетапно изпълнение по отменената разпоредба на т. 5 от чл. 44, ал. 1 се прилага данъчният режим към датата на съответното данъчно събитие, определено по реда на чл. 25, ал. 4.

(3) Когато е направено авансово плащане до 31 декември 2009 г. включително за доставка на стока или услуга, данъчното събитие за която възниква след тази дата и данъкът за доставката е изискуем от получателя по реда на закона, регистрираното лице получател е длъжно да начисли данък върху цялата данъчна основа на доставката, включително за направеното авансово плащане.

§ 50. (1) Лицата по чл. 97а, ал. 1, направили авансово плащане до 31 декември 2009 г. включително за доставка на

услуга, данъчното събитие за която възниква след тази дата и данъкът за която е изискуем от получателя по реда на закона, подават заявление за регистрация по реда на чл. 97а в 20-дневен срок от влизането в сила на този закон. На датата на възникване на данъчното събитие на доставката възниква задължение за регистрираното лице получател да начисли данък върху цялата данъчна основа на доставката, включително за направеното авансово плащане. В случаите, при които данъчното събитие за доставката възниква преди датата на регистрация по закона, данъкът за получената услуга се начислява в 15-дневен срок от датата на регистрация по закона.

(2) Лицата по чл. 97а, ал. 2, получили авансово плащане до 31 декември 2009 г. включително за доставка на услуга с място на изпълнение на територията на друга държава членка, данъчното събитие за която възниква след тази дата, се регистрират по реда на чл. 97а в 7-дневен срок от влизането в сила на този закон. За доставката се прилага данъчният режим към датата на възникване на данъчното събитие на доставката по закона.

§ 51. (1) В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон министърът на финансите да приведе наредбата по чл. 118, ал. 4 в съответствие с този закон.

(2) Лицата, задължени да използват фискални устройства, следва да приведат дейността си по осъществяване на дистанционната връзка в съответствие с изискванията на наредбата по ал. 1 в срок до една година от влизането й в сила.

§ 52. Законът влиза в сила от 1 януари 2010 г.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на …… 2009 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И
към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

Направените предложения за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност са във връзка с необходимостта от хармонизация на българското данъчно законодателство с изискванията на европейските директиви и решения на Съда на Европейските общности в областта на косвеното облагане, както и от прецизиране на текстове, които създават проблеми при практическото прилагане на закона.

- Предлагат се промени във връзка с изискванията на Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на мястото на доставка на услуги и Директива 2008/117/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност с цел борба с данъчните измами, свързани с вътреобщностните сделки.

С Директива 2008/8/ЕО на Съвета се изменят главните правила, приложими към определяне мястото на изпълнение на доставката на услуги. Промените, трябва да влязат в сила от 1 януари 2010 г. Действащото основно правило е, че мястото на доставка на услуги е там, където е установен доставчикът. С приемането на новите изменения мястото на доставката на услуги ще зависи от статута на клиента, т.е. когато услугите се предоставят на данъчно задължено лице, действащо като такова, мястото на доставката на тези услуги ще бъде там, където клиентът е установил своята стопанска дейност. Когато услугите се доставят на данъчно незадължено лице, се запазва старото правило - мястото на доставката ще е там, където доставчикът е установил своята стопанска дейност. За една част от доставките на услуги се запазва принципът мястото на данъчно облагане да е там, където се извършва фактическото потребление. Такива например са доставките на услуги, свързани с недвижим имот, при пътническия транспорт и т.н.

Въвежда се ново понятие „услуга по краткосрочно отдаване под наем на превозни средства". Мястото на изпълнение в този случай ще е там, където превозните средства се предоставят фактически на получателят по услугата. Когато критерият „краткосрочно отдаване" е нарушен, ще се прилагат общите правила и мястото на изпълнение ще се определя от статута на получателя по услугата.

В съответствие с изискванията на директивата са въведени разпоредби във връзка със задължителна регистрация и дерегистрация на лицата, доставящи или получаващи услуги, както и преходни разпоредби във връзка с направени авансови плащания. Извършени са и други правно технически промени.

Във връзка с изискванията на Директива 2008/117/ЕО на Съвета в закона е определено, че в случаите на доставки с непрекъснато изпълнение с

продължителност за период, по-дълъг от една година, и за които не е налице дължимост на плащане за период, по-дълъг от една година, ще се счита, че данъчното събитие настъпва в края на всяка календарна година.

- Промени във връзка с писма на Европейската комисия за несъответствия на текстове в закона с Директива 2006/112/ЕО и с писма за начало на процедура срещу България по неизпълнение на задължения (infringement) по пълно хармонизиране на закона с Директива 2006/112/ ЕО.

Във връзка с началото на процедура по неизпълнение на задълженията (infringement) срещу България за несъответствие на текстове в Закона с Директива 2006/112/ЕО са направени промени относно:

- обхвата на освободените доставки - от освободените доставки е изключено процесуалното представителство, с което се осъществява правото на защита на физически лица в досъдебни, съдебни, административни и арбитражни производства;

- прилагането на нулева ставка, свързана с международен транспорт - тя ще се прилага само по отношение на плавателни средства в открито море и за въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове.

- задължителните реквизити във фактурите – отменя се „име и фамилия на съставителя”.

Във връзка с писмо на Европейската комисия за несъответствия на текстове в закона с Директива 2006/112/ЕО са направени промени относно лицата, прилагащи специален ред на облагане на маржа на цената. Премахнати са ограниченията за правото на данъчен кредит за получени доставки от дилър, които той използва за осъществяване продажбата на стоки втора употреба. Данъчната основа при продажба на стоки по общия ред на закона от дилър вече ще се формира по общия ред.

- Промени, свързани с решения на Съда на Европейските общности

Предвид постановеното с решения на Съда на Европейските общности е променен срокът за упражняване правото на приспадане на данъчен кредит. Срокът от тримесечен е променен на 12-месечен. Така ще се спази принципът на ефективност, като с предложения срок няма да се затруднява упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит. Също така ще се постигне по-голяма равнопоставеност с лицата-платци на данъка (самоначисляване), които могат да упражнят правото на приспадане на данъчен кредит в случаите, когато доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството на получателя, както и за лицата, които имат право на приспадане на данъчен кредит за получени от тях стоки или услуги.

- Друга част от промените са свързани с прецизиране на текстове, които създават проблеми при практическото прилагане на закона.

Направено е предложение за изменение, свързано с определяне на данъчната основа по доставки при условията на бартер. Данъчната основа ще е пазарната цена за всяка от получаваната стока или услуга.

За отстраняване на възникнали в практиката проблеми при дерегистрация на лица по инициатива на приходната администрация е предложено, когато в един и същ данъчен период лицето бъде дерегстрирано и се регистрира отново доброволно, да се подава само една справка-декларация за периода.

- Във връзка с мерките за борба с данъчните измами

Предложено е при регистрация по закона лицето да декларира електронен адрес за кореспонденция с приходната администрация. Предложените промени са насочени към ограничаване на възможностите за удължаване на производствата по закона. С предложената промяна се цели спестяване на време и средства на администрацията, без да се ограничават правата на коректните задължени лица.

Направено е предложение органите по приходите да могат да откажат или да прекратяват регистрация по закона на лица, които имат публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите. Досега мярката се прилагаше само по отношение на данъчни задължения. С направеното предложение органът по приходите ще може да откаже или да прекратява регистрация и при неспазване на задължението за внасяне на задължителни осигурителни вноски. Направено е и друго предложение, свързано с правото на избор на приходната администрация - „да може да откаже” регистрацията или прекратяването на регистрацията при особени случаи. Новата редакция няма да дава възможност на лицата умишлено да се поставят извън обхвата на ЗДДС и на практика да извършват облагаеми доставки, без да начисляват данък за тях.

Относно получател по облагаема доставка, отговорен за дължимостта и невнасянето на данък от друго регистрирано лице, е направено предложение за отмяна на разпоредбите, определящи поредност на лицата, от които следва да се търси отговорността за данъка. В досегашната редакция предвидената поредност значително затрудняваше събирането на дълга. Предложението е във връзка с това, че за всяко от тези лица е налице основание за реализиране на отговорност. Тази отговорност следва да има характер на солидарна и да може да се реализира по отношение на което и да е лице по избор на кредитора – фиска. Предложението е съобразено с практиката на Съда на Европейските общности.

Във връзка с мерките за борба със сивата икономика са предложени разпоредби във връзка с осигуряване на дистанционна връзка между Националната агенция за приходите и фискалните касови устройства, използвани от лицата.

Във връзка с намаляване на административната тежест при изпълняване на дейността и задълженията на институциите на Европейските

общности в Република България е направена промяна по отношение на документите, необходими за доказване на нулева ставка от доставчика, за доставка на стока или услуга с място на изпълнение на територията на страната. Промяната е с оглед на по-пълното и точно прилагане на Споразумението за прилагане на Протокола за привилегиите и имунитети на Европейските общности в Република България.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)